

Metsäpirtin

A H T I A I S E T

24.9.2002

Karjalan kuuluisat piirakat

Karjala tunnetaan piirakoistaan. Piirakkamallit vaihtelivat alueen, kylän ja jopa talon mukaan. Pohjoisessa ja idässä suosituimpia piirakoita olivat sultsinat, tsupukat ja supikkaat sekä kukkoset ja pyöröt eli tapuntaiset. Etelämpänä suosittiin umpinaisia piiraita, joita pohjoisessa kutsuttiin kukoiksi, mutta etelässä piirakoiksi. Karjalan kannaksella piirakkamallit olivat avonaisia, pyöreitä peruna- tai rahkatäytteisiä piirakoita, joita kutsuttiin vatruscoiksi tai kakkaroiksi.

Perinteinen soikea, avonainen karjalanpiirakka on ollut Laatokan Karjalassa hyvin tunnettu piirakka, mutta se on levinnyt kannaksen alueelle varsin myöhään vasta 1920-luvulla.

Piirakoiden kuori oli joko pelkästään ruisjauhoa tai lisänä vehnäjauhoa. Hienoimmat juhlakurnikat tehtiin vehnäkuoreen. Kukkojen (umpinaisten piirakoiden) ja avonaisten piirakoiden täytteen ero oli, että piirakoiden täyte oli yleensä esikypsytettyä, kun taas kukkojen valmistukseen kuului hauduttaminen paistamisen jälkeen.

Täytteinä Karjalan Kannaksen alueella piirakoissa käytettiin perunaa (perunakakkara). Ryynipiirakoissa täyte oli ohraa, riisiä, hirssiä, tattaria tai talkkuna. Kasvispiiraat tehtiin lantusta, nauriista, kaalista tai perunasta. Metsäpirtissä tehtiin myös umpinaiseen ruisleipäkuoreen kalatäytteisiä, yleensä muikusta tehtyjä piirakoita, joita siis muualla kutsuttiin kukoiksi.

Piirakoita syödessä lisukkeena käytettiin usein uunista otettua paistilientä (lihasta tirissyttä rasvaa), johon piirakoita tökittiin. Nykyisiin terveysruokatapoihin tämä tuskin mahtuu.

Jouni Ahtiainen

Puheenjohtajan terveiset

Ensiksi kiitän teitä vuosikokouksen osanottajat. Vaihtaessani vuosikymmentä teitte kokouksesta juhlanan. Kyykkämies kiittää. Sukukokous olisi pidetty Liedossa, vaikkei minua olisi valittu esimieheksi. Kiitän pitkäaikaista sihteeriä ja rahastonhoitajaa Liisahelena Ståhleä. Ja hänen seuraajalleen, Jounille, toivotan hyvää jatkoa uudessa tehtävässään.

Vuosi on kulunut opetellessa vaativaa tehtävää, pienellä pelolla. Pystymetsästä vaihtui esimies tehtävään.

Matkalla Metsäpirttiin, luotin Ilmiin ja Liisahelenaan, enkä turhaan. Matka onnistui hyvin.

Talvi tekee tuloaan, villahousujen etsintä on jo aiheellista. Katseet kääntyvät ensi vuoteen, jolloin pidetään 10-vuotisjuhlakokous Uudessa-kaupungissa 13.-14.9.2003. Ohjelmasta olisin halukas kuulemaan ehdotuksia ja virikkeitä jäseniltä. Uudet jäsenet olette tervetulleet sukuseuraan.

Toivotan menestystä loppuvuodelle ja hyvää alkavaa vuotta.

Uudessakaupungissa tavataan.

Esimies Markku Saarinen

Retkellä Metsäpirttiin 6.-8.6.2002

Turun linja-autoasemalta löytyi se bussi, joka oli kuljettava meidät suuriin seikkailuihin rajan taa. Bussi täyttyi mukavasti, vaikka Helsingistä oli tulossa vielä lisää matkalaisia. Jokunen tuttu kasvokin vilahteli istuinten takana. Hieman jännitti, sillä en ollut aikaisemmin käynyt Venäjän puolella yöpymässä, päivän retkiä Viipuriin oli tullut kyllä tehtyä.

Helsinginmatkalaiset kyytiin saatuamme kiihdytelimme Vaalimaan tullia kohti. Kaikkiaan meitä oli 35 mukana matkassa ja kuski tietenkin. Vielä viime tankkaukset Rajahovissa ja ennen kuin huomasimmekaan, olimme läpäisseet tulin. Tällä kertaa aakkosjärjestyksessä. Oli siinä tullimiehillä ihmettelemistä, kun kaikkiaan 16 Ahtiaista marssi kauniissa jonossa passiaan tarjoamaan.

Matkanjohtaja Ilmi Pesonen kertoi matkalla kesän kokemuksiinsa Metsäpirtistä. Kyseessä oli sillä kertaa jo kolmas matka hänelle tänä kesänä. Myöhemmin kuulin, että Ilmi ehti kesän aikana käydä Karjalassa kaikkiaan 7 kertaa.

Viipurissa tehtiin pieni kiertojoulu, kaikki tärkeimmät nähtävyydet tuli nähtyä. Viipuri oli mielestäni siistimpi kuin viime kerralla käydessäni kolmisen vuotta sitten.

Yöpymispaikkaamme Kiviniemeen saavuimme hyvissä ajoin alkuiltapäivästä ja päätimmekin vielä ennen illallista käydä tutustumassa Taipaleen taistelutantereeseen. Pitkän ja kuoppaisen tien päässä teimme pienen kävelyretken, joka vei meidät tutustumaan sota-historiallisesti tärkeään kohteeseen. Taipaleenjoen pohjoisrannalla sijaitsee edelleen laaja alue täynnä Talvisodan aikaisia bunkkereita ja juoksuautoja. Puna-armeija ei pystynyt 105 päivän aikana etenemään Taipaleenjoen (Vuoksen) yli, vaikka Stalin suunnitteli valloittavansa Suomen 12 päivässä. Bunk-

kerit on sittemmin, tiettävästi 1950-luvulla, räjäytetty 'voittamattoman' puna-armeijan toimesta.

Vuoksen valkeat hiekkarannat houkuttelivat jäämään pitemmäksi-kin aikaa, mutta vatsan kurina ajoi takaisin bussille ja hotellin illalliselle. Matkalla silmiinpistävää oli laajojen niittyjen määrä. Viljavainoita ei juuri näkynyt. Voimme vain kuvitella, miltä Vuoksen jokilaaksot ovat joskus näyttäneet, kun vilja heilimöi...

Bussimatalla Viljo Hämäläinen kertoi tarinoita lapsuudestaan. Niistä voitte lukea lisää Viljon kirjoittamasta kirjasta Lapsuuteni kylät. Lisäksi viihdytimme itseämme bussimatalla tekemällä pienen esittelykierroksen, jossa selviteltiin vähän taustoja ja sukulaisuuksia. Kuten siellä joku sanoi-kin: "Sukua tässä kaikki taidetaan olla."

Hotelli Losevskaja oli melko vaatimaton hotelli. Paperia vessaan ja pyyhkeitä saimme pyydettyessä ja ystävämme Andrej auttoi meitä kaikin tavoin. Illallinen oli yksinkertainen, mutta maittava. Iltakävelyllä illallisen jälkeen tutustuimme Kivinimen kylään ja kyläkauppoihin. Venäjää emme

juuri puhu, mutta kun otimme kädet avuksi, niin saimme kaupat tehtyä.

Toisena matkapäivänämme matkustimme Metsäpirtin Saarosiin etsimään merkkejä aikoinaan paikoilla olleesta asutuksesta. Ilmi muistutti jo Suomen puolella, että Metsäpirtissä on paljon hyttysiä. Eivätkä ne jättäneet meitäkään rauhaan, onneksi olimme varautuneet hyttysmyrkyillä.

Etsimämme Aapro Ahtiaisen talon tiedettiin sijainneen Saaroissa lähellä Osuuskauppaa. Osuuskaupan portaat löysimme helposti, mutta kartan mukaan etsitystä paikasta ei löytynyt muuta kuin niittyä. Tietyllä tavalla pettymys, mutta toisaalta oli mielenkiintoista miettiä, miltä maisema näytti Aapron silmin yli kuusikymmentä vuotta sitten. Aapro veljineen oli kalastaja Laatokalla ja sinne mekin suunnistimme aallonmurtajaa katsomaan.

Aallonmurtaja oli uskomaton näky. Kuten Laatokkakin. Näin Turun seudulla ja välillä Saimaan rannalla asuneesta tuntui uskomattomalta, miten aavalta tuo Euroopan suurin järvi näytti, ei saaria, ei laivoja, ei edes pientä soutupaattia näkynyt sinä päivänä, kun söimme

eväitä aallonmurtajalla. Ihmettelimme aallonmurtajassa olleita uuria reikiä, jotka näyttivät kuin pala olisi puuttunut tuosta suuresta palapelistä. Viljo Hämäläinen kertoi, että nuo palat ovat lähteneet venäläisten laivojen mukana. Ne olivat kiinnittyneet aallonmurtajaan ja kun maalta alkoi hyökkäys laivoja kohti, ne eivät ehtineet irrottaa köysiyään, vaan repivät mukanaan kivet aallonmurtajasta

Koska olimme kävelleet Osuuskaupan risteyksestä aallonmurtajalle, pieni apu oli tervetullutta. Ajelimme takseilla takaisin Osuuskaupalle ja koska aikaa oli vielä, lähdimme etsimään kansakoulun kivijalkaa. Koulun kivijalan lisäksi

löysimme koulun ehjänä olevan maakellarin. Kukaan ei tainnut uskaltanut sisälle katsomaan, olisiko jäänyt eväitä.

Metsäpirtin kirkonkylässä kävimme vielä laskemassa Saaroisista kerätyt kullerot muistokiven juurelle, "Kotipitäjän mullassa lepävien vainajien muistoa kunnioittaen". Siellä virittelimme ääniämme ja lauloimme vielä Karjalaisten laulun.

Viimeisenä iltana Kiviniemessä saimme kokea kuuluisan Karjalan ukonilman. Ukkonen nousi nopeasti, mutta yhtä nopeasti se oli ohit-

tanut meidät. Vettä tuli todella rankasti. Istuskelimme hotellin parvekkeella ja nautimme sateen raikastamasta ilmasta. Ilta jatkui osaltamme keskustellen ja lauleskellen.

Lähtöaamuna tutkimme vahingot. Rikkoontunutta lavuaaria lukuunottamatta retkikuntamme oli säästynyt suuremmilta vahingoilta. Matkalla Viipuriin tutustuimme "Anttila-Supermarkettiin"; pysähdyspaikalla täydensimme tuliaisvarastomme auton takakontista. Menekki oli kova ja osa jäi jopa ilman tuliaisia!

Viipurin tori ja Pyöreä torni piti vielä kokea ennen kuin suunnis-

timme kohti Suomen rajaa. Ennen tullia saimme esitellä passiemme leimoja useaan kertaan. Ja tullin läpäisy onnistui tälläkin kertaa nopeasti ja mutkattomasti. Viimeiset verovapaat ostokset teimme tullin jälkeen ja sitten suunnistimme rekkajonon reunustamaa tietä kohti kotimaata.

Matka Venäjälle on aina elämys. On kummallista todeta omin silmin, miten erilaista rajan itäpuolella on. Sukuseuran matka oli hyvin antoisa ja oli mukava tutustua muihin Ahtiaisiin. Vielä jäi vähän kaiver-tamaan löytymättä jäänyt kivi-jalka...

Anne Ahtiainen

SUKU TUTUKSI -PÄIVÄ

Sukututkimuksesta kiinnostuneille on tarjolla sukuseuran järjestämä ”Suku Tutuksi” -päivä, joka alustavan suunnitelman mukaisesti järjestetään 26.4.2003 klo 11-16 Helsingin Karjala-talolla.

Paikalle pyritään mm. saamaan puhujiksi merkittäviä sukututkijoita ja asiantuntevia sukukirjan tekijöitä. Tilaisuudesta on tarkoitus saada lisäpontta sukumme sukukirjan tekemiseen, sukuperinteen tallentamiseen sekä sukututkimukseen.

Tule mukaan

Suvun vuosikokous Liedossa 10.8.2002

Sukuseuran vuosittainen kokous pidettiin tällä kertaa sukuseuramme esimiehen Markku Saarisen kotoa Tuulensuun tilalla Liedossa. Kokoukseen saapuneet 49 osanottajaa toivotettiin tervetulleiksi tarjoamalla heti alkuun tulokahvit kahvileipineen.

Tilaisuudessa oli ilmassa muutaakin kuin rutiininomainen vuosikokous. Tilaisuuden isäntä, Markku, täytti pyöreitä vuosia, jonka kunniaksi sukuseuran varaesimies Ilmi Pesonen sekä seuran sihteeri Liisa-

Kuva. Markku on juuri vastaanottanut merkkipäivänsä kunniaksi Liisahelenan ja Ilmin luovuttamat sukuseuran lahjat.

helena Stähle luovuttivat Markulle seuran nimissä onnitteluadressin, ruusun sekä sukututkimusta käsittelevän kirjan. Markku oli pyytänyt ihmisiä jo aiemmin muistamaan merkkipäiväänsä sukuseuran tilille ja niin hän teki myös itsekkin. Sukukokouksen osanottomaksu, joka oli 15 € / hlö, siirtyi lyhentä-

mättömänä sukuseuran tilille. Puheenjohtaja näytti tässä asiassa tietä, josta muutkin voivat ottaa mallia.

Sukukokous vietettiin viihtyisässä ja hyvin vehreässä ja kukoistavassa puutarhassa auringon porottaessa taivaan täydeltä. Joidenkin oli pakko hakea suojaa runsasta satoa riiputtavien omenapuiden varjosta. Toiset taas nauttivat auringon paahtavasta hehkusta.

Varsinaisen sukukokouksen anti oli päätös liittyä Karjalan Liittoon. Liittoon ei voi liittyä yksityiset henkilöt, ainoastaan seurat ja yhdistykset ja sitä kautta yksityiset henkilöt pääsevät Liiton jäseniksi. Yksittäiselle henkilölle ei koidu jäsenmaksuja, eikä muitakaan velvoitteita. Jäsenmaksun hoitaa sukuseura. Toimittamalla jäsenluettelon Karjalan Liittoon jokainen jäsen saa Karjalan Liiton kortin, jolla saa erilaisia alennuksia sekä etuja. Näistä tulee varmasti tarkempaa infoa kortin myötä. Sukuseuran hyöty Karjalan Liittoon kuulumisesta on seuran näkyvyys, kuuluminen ”omien joukkoon”, avun saanti sukukirjan teossa sekä tietysti yhteyksien paraneminen muiden karjalaisten seurojen ja yhdistysten kanssa.

Sukuseurassa yhdeksän vuoden ajan sihteerin tehtäviä hoitanut Liisahelena Ståhle oli tänä vuonna hallituksesta erovuorossa. Liisahelena ei halunnut enää jatkaa hallituksen jäsenenä seuraava kautta, joten sukuseuramme hallitukseen jäi Liisahelenan kokoinen aukko, jota parhaamme mukaan yritämme täyttää. Kiitos Liisahelenalle pitkästä rupeamasta.

Sukukokouksessa käsiteltiin myös vuoden 2003 sukukokousta, joka on sukuseuran 10-vuotisjuhla kokous. Tavoitteena on saada tähän kokoukseen mennessä seuralle standaari. Tähän tehtävään valittiin toimikunta, jota vetää Viljo Hämäläinen. Standaari tullaan kehittämään sukuseuramme logon pohjalta, jonka on niin ikään Viljo suunnitellut.

Keväällä sukuseura järjestää ”suku tutuksi” -päivän, jossa pyritään saamaan lisäpotkua sukukirjan syntyyn.

Sukuseuralle päätettiin avataan myös kotisivut internettiin. Näistä asioista hieman tarkemmin toisaalla tässä tiedotteessa.

Sukukokouksen jälkeen talo tarjosi osanottajille maistuvan lounaan, joka päättyi herkulliseen marja/hedelmä salaattiin.

Kuva. Kokouspaikkana oli Saarisen vehreä ja kaunis puutarha.

Kaunis iltapäivä jatkui samaan tahtiin kuin se oli alkanutkin eli sukulaisten leppoisa rupattelulla ja tutustumalla paikalle tuotuihin sukukirjoihin ym. sukuasioita käsitteleviin teoksiin. Ruuan laskettua talo tarjosi vielä kahvit kakun kera. Iltapäivän kallistuessa orastavaan iltaan alkoi kokousväki lähteä kotimatkoilleen - jotkut lähelle, toiset kauemmas.

Jouni Ahtiainen

VAIVAA HALLITUSTA

Sukuseura kaipaa toiminnalleen jatkuvasti uusia virikkeitä ja ideoita. Siksi onkin tärkeää, että saadessasi ajatuksen kiinnostavasta sukuun tai sukuseuraan liittyvästä asiasta, älä kainostele ottaa yhteyttä sukuseuran hallitukseen. Sukuseuran hallitus on nimenomaan seuran jäsenistön palveluksessa hoitamassa sukuseuran juoksevia asioita sekä muita seuran toimintaan liittyviä järjestelyitä.

Seuran toiminnan jatkuvuuden ja vireyden kannalta on elintärkeää saada jäsenistöä kiinnostavia toimintaideoita.

Älä odota, että joku muu tekee aloitteen. Tee se itse!

Hallitus vaihtui vuosikokouksessa

Sukuseuran hallituksen kokoonpano 10.8.2002 alkaen

Puheenjohtaja	Markku Saarinen Kurkelantie 237 21420 Lieto P. 02-487 7510, 050-572 9012
Varapuheenjohtaja	Ilmi Pesonen Meritullinkatu 6 B 11 00170 Helsinki P. 09-655 462, 040-730 6166 <i>Ilmi.pesonen@kolumbus.fi</i>
Sihteeri / rahaston- hoitaja	Jouni Ahtiainen Mäntyläntie 25 20660 Littoinen P. 040-553 0636 <i>Jouni@muusikko.net</i>
Jäsenet	Pentti Ahtiainen Vanhakartanontie 229 23500 Uusikaupunki P. 02-841 6960, 050-381 2522 <i>Pentti.ahtiainen@uusikaupunki.fi</i>
	Asko Ahtiainen Lehtorannantie 6 80400 Ylämylly P. 013-318 212, 0400-572 620 <i>Asko.ahtiainen@kolmirakenne.fi</i>
	Mari Heinonen Punatulkunkatu 6 M 142 20610 Turku 61 P. 02-244 8430
	Elvi Lohilahti Tanhuankuja 2 13880 Hattula P. 03-671 5184

Sukuseuratuotteet

Sukuseuran tuotteita on edelleen saatavana. Tuotteita voi kysellä ja tilata sukuseuran esimieheltä tai sihteeriltä.

Sukuseuran logolla varustettuja college-paitoja

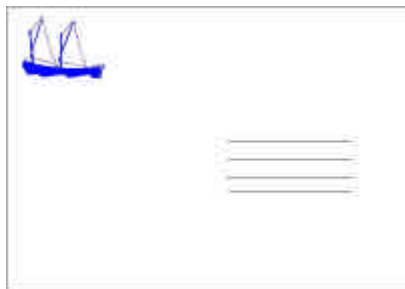
Sukuseuran paidat ovat pehmeätä hyvälaatuista kangasta, joita jokainen sukuseuralainen voi kantaa ylpeänä päällään. Paidoista on jotkin koot päässeet loppumaan, mutta nopeat saavat vielä omansa. Jäljellä olevien paitojen koot ja hinnat ovat;

Aikuisten koot		
väri	koot	hinta
Savunsininen	L, XL, XXL	15 €
Tumman harmaa	M, XL, XXL	
Lasten koot		
väri	koot	hinta
Savunsininen	120, 140	12 €
Tumman harmaa	120,140	

Logolla varustetut kirjekuoret

C5-kokoisia kirjekuoria, joissa tämäkin lehti kotiisi kannettiin, on nyt saatavana sukuseuran sihteeriltä hintaan 2,00 € / 10 kpl. Joudumme lisäämään hintaan vielä mahdolliset toimituskulut (postikulut). Tilaa omat kuoresi ja postita kirjeesi näyttävässä kirjekuoressa, joka kertoo jäsenyydestäsi Metsäpirtin Ahtiaisiin.

Kerro ideasi ja toiveesi haluamastasi sukutuotteesta

Tulevista sukuun liittyvistä myyntiartikkeleista voidaan tässä yhteydessä mainita sukuseuran standaari, joka tulee myyntiin sukuseuran 10-vuotisjuhlassa vuonna 2003.

Onko sinulla ideoita sukuseuraan liittyvistä tuotteista, joita sinä haluaisit ostaa itsellesi ja joita muutkin ehkä haluaisivat saada. Kerro ideasi hallitukselle, niin kenties sinulla on haluamasi tuote, ennen kuin huomaatkaan.

EX-SIHTTEERI MUISTELEE MENNEITÄ

Kaikki alkoi siitä kun...

veljeni soitti ja kysyi, olinko huomannut Karjala-lehdessä ilmoituksen hankkeesta perustaa Metsäpirtin Ahtiaisille sukuseura. Enpä ollut huomannut, mutta lehti löytyi vielä ja ilmoitus lehden sivulta. Niin sitten kävi, että istuskelin syyskuuisena lauantaina 1993 hotelli Aquariuksen aulabaa-rissa tähystellen tutun näköisiä Ahtiaisia tulevaksi. Eipä näkynyt tuttuja tulevaksi, vaikka murteesta kyllä kuulikin, että karjalaisia on paikalla. Saapuihan sitten Pohjanmaan porukka setäni johdolla, joten varmistuin olevani oikeassa tilaisuudessa.

Päivästä tuli pitkä ja monivaiheinen ja sen päätyttyä huomasin olevani juuri perustetun sukuseuran sihteeri ja rahastonhoitaja.

Sitten alkoi hallitus pitää kokouksia sukuseuran esimiehen, Heikin johdolla. Kävimme ainakin Helsingin Karjala-talolla kuuntelemassa mm. Heljä Pullin ja Johannes Virolaisen esiintymisiä ja Turun messukeskuksessa sukumessuilla. Viimeistään siellä huomasin, että sukututkimus ei tule olemaan minun harrastukseni,

parasta hoidella vaan elossa olevien jäsenten tietoja.

Hallituksen kokousten parasta antia olivat Heikin eloisat ja innostuneet monologit sukututkimustyöstään. Esityslistoista ei oltu kuultukaan ja pöytäkirjan pito oli täysin epäolennainen sivuseikka. Jotain niistä kuitenkin paperille kotona askartelin dokumentiksi.

Heikin jälkeen esimieheksi valittiin Lauri ja hallituksen jäsenistökin vaihtui räväkästi.

Kokousten pito siirtyi Turkuun ja Turussa myös pidettiin ikävät muistot jättänyt vuosikokous.

Pitopaikkana toiminut hotelliravintola ei sopimuksesta huolimatta järjestänyt ruokailua, joten osa väestä poistui sekä nälkäisenä että vihaisena. Hotelli tekikin pian tämän jälkeen konkurssin, mikä oli sille ihan oikein.

Lauri luopui Kauhajoen Asuulissa esimiehen tehtävästä ja Ilmi astui remmiin.

Hallitus ryhtyi pitämään puhelin-kokouksia. Niistä tulikin tehokkaita ja lyhyitä HPY:n taksamittarin laskiessa minuutteja taustalla.

Sihteerin ja rahastonhoitajan hommiin kuuluu tietenkin kirjeiden kirjoitus, jäsenmaksujen perintä ja muuta pientä. Jäsenmäärän kasvaessa työkin vähän lisääntyi vuosi vuodelta.

Onneksi on keksitty tarrapostimerkit ja -kirjekuoret, kun en ole koskaan minkään enkä kenenkään nuoleskelusta tykännyt.

Postituksessa onnistuin varmaan kohtalaisesti, vain yksi henkilö on yhdeksän vuoden aikana ilmoittanut saaneensa tyhjän kuoren!

Vastaanotin myös ilmoittautumiset sekä vuosikokouksiin että Metsäpirtin-matkoille. Matkoja olemme tähän mennessä järjestäneet kolme kertaa. Ilmoittautujia on niitä, jotka soittavat heti kirjeen avattuaan, että vieläkö ehtii ja varmastiko mahtuu mukaan, niitä, jotka ilmoittautuvat viimeisenä mahdollisena ilmoittautumispäivänä ja sitten niitä, jotka päivää ennen lähtöä ilmoittavat olevansa tulossa. Vuosikokouksiin aina pääsee niinkin, mutta Venäjän-reissuille ei lähdetä kuten Kanarian saarille, vaikka

bussi ei olisikaan täynnä. Perheeni oppi myös ottamaan vastaan ilmoittautumisia, kun en vielä omistanut kännykkää ja olin viikonloput töissä.

Perittyäni lapseni kännykän tuli vähän hankaluuksia, kun se sitten ilmoitteli veneeseen kiivetessäni tai työpaikan pukuhuoneessa kuoriutuessani keskiajasta moderniin maailmaan. Kynää ja paperia ei koskaan ollut ja kotona sitten pähkäilin oliko soittaja ollut Helvi, Elvi, Aino vai Aili...

Onneksi erehdyksiä ei sattunut.

Kaiken kaikkiaan nämä yhdeksän vuotta ovat olleet mielenkiintoista toimintaa sukulaisten kanssa.

Nyt on hyvä jättää mapit nuoremman ja energisemmän henkilön hoitoon ja tulla kokouksiin kevein kantamuksin, kun ajan hammasta ja alennusmyyntejä uhmaavat college-paidatkin on tungettu nykyisen esimiehen, Raimolta tehtävän perineen Markun vaatekomeroon.

Toisaalta, 15.9. olen lähdössä äitini suvun, Sakkolan Kuparisten vuosijuhlaan Lahteen. Vaara vaanii...

Lopuksi, yhtä asiaa olen ihmetellyt: onko Ahtiaisilta kuuluisa karjalainen leikinlasku ja ilonpito täällä länsirintamalla alkanut unohtua, ei meidän tilaisuuksissamme eikä matkoillamme tarvitse istua kuin hämäläisissä hautajaisissa.

Ottakaahan ensi syksyn kymmenvuotisjuhlissa ilo irti karjalaisuudesta ja elämästä!

Tapaamisiin!

Liisahelena

Karjalan Liiton jäsenyys

Sukuseuramme jäsenhakemus on käsitelty ja hyväksytty Karjalan Liiton hallituksen kokouksessa syyskuussa. Liittoon on toimitettu jäsenrekisterimme tiedot. He tulevat lähiviikkoina postittamaan Karjala-kortit jäsenillemme, joilla sellaista ei ennestään ole.

Ongelmatapauksissa ota yhteyttä sukuseuran sihteeriin.

Karjalan Liitto netissä www.karjalanliitto.fi

Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirjasta

Sukukirjatyön lähtökohdan muodostaa seuramme perustajan ja kunniajäsenen, vääksyläisen Heikki Ahtiaisen (s.1.5.1921 Martina) keräämä sukututkimustieto. Aineiston siirron ATK:lle, sukututkimusohjelmalle, aloitti Heikin poika Kari ja lopulta Heikin siunauksella sen jatkamisen otti tehtäväkseen Ilmi Pesonen. Tämä aineisto on siis keskitetty kokonaisuudessaan Ilmille. Hänen lisäksi mukana työssä on Niilo Kiiski. Täydennys- ja tarkistustyö jatkuu siis edelleen, mutta se on osoittautunut hitaaksi puuhaksi. Hyödyttäisi suuresti, jos vapaaehtoisia, asiaa vähemmänkin harrastaneita ilmaantuisi tähän tehtävään, kukin itse sopivaksi katsomallaan työpanoksella, vaikka pienelläkin. Lopputuloshan olisi se, että kirja olisi nopeammin valmiina. Nyt emme ole uskaltaneet asettaa työlle mitään takarajaa, johtuen juuri tekijöiden harvalukuisuudesta. Myös sukututkimuksen saloihin perehtyneitäkin olemme odottaneet ilmaantuvan, mutta vapaaehtoiset ovat aika vähissä. Ilmiin voisi ottaa yhteyden !

Sukututkimusosan lisäksi kirjaan on tarkoitus tulla sukumme entisistä ja nykyisistäkin vaiheista

kertovaa aineistoa. Sen kerääminen on jäänyt minun tehtäväkseni. Olen pitänyt runkotietona kirjoittamaani isäni eli Heikin serkun Arvi Ahtiaisen (s.26.4.1915 Saaronen) muistelmateosta. Sen tieto valottaa kuitenkin mielestäni vähän kapeaa aluetta, eli kalastuksen ympärille nivoutunutta elämää 1920-30 – luvuilla. Sen takia olen kaivannut myös muilta elämän alueilta aineistoa, juttuja, valokuvia ym.

Saaroisten lisäksi Ahtiaisia asui Metsäpirtin muissakin kylissä, ainakin Martinassa, Tapparissa, Koselassa ja muuallakin. Niistä ei ole juuri tullut kyläkuvauksia tai kertomuksia jokapäiväisestä elämästä kahta poikkeusta lukuun ottamatta. Lämpimät kiitokset heille keruutyömme edistämisestä!

Olen kirjoittanut myös ääninauhoilta puhtaaksi muistelmia. Oikea helmi näistä on sukuseuramme aiemman puheenjohtajan äidin muistelmä vanhoista häätavoista. Myös katkelmia perinteisistä sairaudenhoitotavoista löytyi, loitsujakin.

Lisääkin saisi tulla !

Muutakin Metsäpirtissä tehtiin, kuin kalastettiin. Viljeltiin maata, kasvatettiin karjaa, toimittiin yrittä-

jinä, palveluelinkeinoissa ja puutarhanhoitokin oli voimissaan. Yhteisiä rientojakin oli paljon.

Erittäin haluttuja olisi tarinat kylätappeluista, verenseisauttajista, kuppauksesta, merehisestä, kupperkeikkavedestä ja nurkkatansseista tai miltei mistä tahansa muusta vastaavasta. Kirjaan voitaisiin lisätä runojen lisäksi myös ruokareseptejä ja loitsuja tai vaikka tarinoita evakkoon tulosta Pohjanmaalle. Kaikkeen tähän tarvitaan sinun apuasi.

- Entä sitten sotavuosina ja niiden jälkeen täällä ”evakossa”? -

Meitä Ahtiaisia toimii yllättävän monilla elämän alueilla. Haluaisimme varmasti tietää jotakin Ahtiaisten nykypolvistakin. Mitkä asiat ovat meille tärkeitä? Mitkä voisivat olla meidän suvullemme tyypillisiä piirteitä?

Kaikkeen elämään liittyy mielenkiintoisia kokemuksia, joista jälkipolvet ovat varmasti kuulleet ja vieläkin muistanevat jotakin. Näitä muisteloita minä kaipaisin. Muistelijan ei tarvitse olla sanataituri. Ääninauhat ja kirjalliset aineistot vaikka käsin kirjoitettuna (pituus yhdestä lauseesta ylöspäin – murremuoto olisi erityisen

arvokas) ovat tervetulleita. Myös murre sanat selityksineen ovat keräämisen arvoisia, paikannimistä puhumattakaan. Ja tietysti valokuvat, joita voisi julkaista sukukirjassa.

Lyhyet kertomukset, sanonnat, murretekstit ym. sopisivat kirjamme sukututkimusaineiston lomaan hyvin. Kovin pitkiä, yhtäjaksoisia tekstejä kirjassa pyrittäneen välttämäänkin. Nekin tietysti sopivasti ositetuina kelpaavat.

Sukutiedotteissakin on mielestäni ollut sukukirjaan sopivia juttuja. Näiden kymmenen vuoden aikana, jotka sukuseura on toiminut, on tavallaan tehty myös historiaa, joka olisi säilyttämisen arvoista.

Kaikki aineisto tullaan tallentamaan.

Eli toistan vielä sihteerimme Jounin sanoin: Jos tunnet mielenkiintoa, sekä (sopivasti!) kyvykkyyttä auttaa kirjan tietojen keräämisessä tai jos sinulla on jo kerättyä tietoa, vanhoja valokuvia, äänitettyjä kertomuksia tai mitään, mikä auttaa selvittämään suvun historiaa tai mikä on tallentamisen arvoista, älä kainostele!

Älä panttaa, vaan lähetä tietoja
missä tahansa muodossa osoitteel-
la:

Pentti Ahtiainen
Vanhakartanontie 229
23500 Uusikaupunki

sähköposti:
pentti.ahtiainen@uusikaupunki.fi

Eräs esimerkki ääninauhalta kirjoittamastani perinnetiedosta:

*Tälliehä ne lukkiit, ko kylvetiit.
Hossiit ja löpöttelliit lapsil:*

*Meä yskä Vaskeloa,
anna siel ämmät rykkiit,
koukkuleuat koukuttaat,
vanhat ämmät paukuttoa.
Älä yskä yksinäistä,
ainukaista, pikkaraista.*

*Luovu pois luomato pakana,
meä yskä yl juoen,
yl juoen Paukkuloa,
Paukkulas on pahat akat.*

*Luovu pois luomaton pakana,
erkane emätön hitto
lapsestain vakahisestain,
piijastain pienestäin,
vunukastain raukkasestain.*

Anna-Maria Hatakka, s. 25.3.1895
Arkuntanhua 12

Pentti Ahtiainen

Tunnetko Metsäpirtti Seura ry:n?

Metsäpirttiläisiä on hajallaan eri puolilla maata. Suurin kertymä on Mynämäen ympäristössä Turku myöten, Etelä-Pohjanmaalla, Tampereen seudulla sekä ei ehkä vähiten Helsingissä. Yhteydenpito on ollut mutkikasta, mutta yhteistyön tuloksena on saatu Metsäpirttiin pystytettyä muistojen lehdon patsaat sekä kunnostettua lahjoitusmaatalonpoikien patsas. Oli sykähdyttävää nähdä, miten 6.7.2002 pitäjäjuhlien 300 osallistujaa marssi kylittäin vanhalta hautausmaalta lahjoitusmaatalonpoikien patsaalle.

Kuva Illalla karjasovhosin työntekijöiden omat lehmät marssivat keskustan läpi navetoihinsa

Metsäpirtti Seura aloitti toimintansa Rautu-Metsäpirttikerho-nimisenä 12.2.1973 Rautuseuran yhteydessä. Viisi vuotta

myöhemmin pitäjät erosivat ja Metsäpirttikerho aloitti itsenäisen toimintansa.

Leo Laulajainen Alastarosta toimi viimeksi 11 vuotta yhdistyksen puheenjohtajana. Vuodesta 2001 on puheenjohtajana toiminut Kalevi Hyytiä, joka tunnetaan erityisesti sukututkijana. Viime aikoina seuran jäsenmäärä on lähtenyt mukavasti kasvuun. Myös uusia toimintamuotoja on kokeiltu. Viime laskiaisena järjestettiin Karjalatalolla kihut, joihin kutsuttiin myös rautulaisia ja sakkolalaisia. Vesa Hämäläinen kaasutteli paikalle vanhan, punaisen Viipurin paloauton, jolla pääsi laskiaisajelulle.

Keväällä järjestettiin sukututkijapiirin perustava kokous. Se oli todella menestys. Paikalla oli 40 tutkijaa Käkisalmen eteläisen pogostan alueelta eli edustettuina olivat: Pyhäjärvi, Sakkola, Vuoksela, Rautu ja Metsäpirtti. Tämäkin toiminta varmasti jatkuu.

Suuri ponnistus oli pitäjäjuhlien järjestäminen Metsäpirtissä. Siitä kun on selvitty, niin edessä

on tietysti uusia haasteita. Ensi vuonna tulee kuluneeksi pyöreät 100 vuotta siitä, kun Sakkola ”antoi Metsäpirtille itsenäisyyden” eli eron emäpitäjästä. Tulee myös kuluneeksi 30 vuotta Raudun kanssa aloitetusta Metsäpirtti-toiminnasta. Ainakin näitä asioita varmasti juhlimme.

Tapahtumista tiedotetaan niin Karjala lehdessä kuin Suvannon Seudussa. Tarinaillat jatkuvat ohjelmallisina syyskuusta toukokuulle aina kuukauden kolmantena keskiviikkona klo 18.00 Helsingissä Karjalatalon Sortavala kabinetissa ellei toisin ilmoiteta. Tervetuloa, kun tilaisuus tarjoutuu!

Ilmi Pesonen

Lisäinfoa Metsäpirtti Seurasta löytyy internetistä osoitteen www.metsapirtti.net linkeistä

SUKUSEURA LÄHESTYY IÄLTÄÄN PYÖREITÄ VUOSIA

Metsäpirtin Ahtiaisten Sukuseura on perustettu 11.9.1993 Hotelli Aquariuksessa Uudessakaupungissa. Perustavassa kokouksessa läsnä oli 51 henkilöä, jotka ahkera puuhamies, sukuseuran perustaja ja kunniajäsen Heikki Ahtiainen Vääksystä sai kerättyä kasaan. Vuonna 2003 tulee siis kuluneeksi tästä ”alkupamauksesta” 10 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi vuosikokous tullaan järjestämään kaksipäiväisenä tuossa samassa Hotelli Aquariuksessa Uudessakaupungissa. Varaus hotelliin on tehty 13.-14.9.2003, joka on varsin lä-

hellä varsinaista vuosipäivää. Juhlakokousta järjestämään valittiin toimikunta, jonka jäsenet ovat Raimo Ahtiainen, Liisahelena Ståhle, Katariina Ahtiainen, Maria Ojala ja Marianna Vilén. Toimikunnan kokoonkutsujana toimii seuran esimies Markku Saarinen. Mikäli sinulla on ajatuksia tai toivomuksia kokousohjelman suhteen, ota yhteyttä toimikunnan jäseniin. Tarkemmat tiedot sekä kutsut kokouksesta lähetetään lähempänä h-hetkeä.

Tarkkaile postiasi.

Jouni Ahtiainen

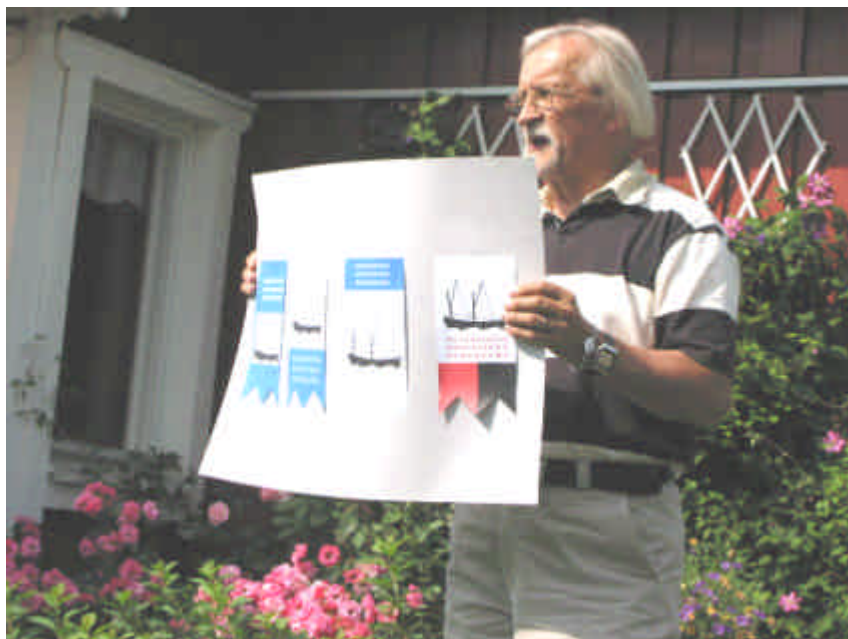
STANDAARI ELI PÖYTÄVIIRI

Sukukokouksessa Liedossa esiteltiin vaihtoehtoja sukuseuran standaariksi. Standaarin suunnittelu on jo aloitettu ja kokouksessa heräsikin kiivas keskustelu siitä, minkälainen viirin tulisi olla. Viljo Hämäläinen oli tehnyt joitakin ehdotelmia sukuseuran logon - Soima eli Saima-vene - pohjalta. Keskustelua käytiin lähinnä viirin väreistä ja siitä tuleeko siihen tekstiä vai ei. Mitään tiukkoja päätöksiä asian tiimoilta ei haluttu tehdä, koska asiaa eteenpäin viemään valittiin työryhmä, jonka käsiä ei haluttu

sitoa. Työryhmään valittiin Viljo Hämäläinen, Ilmi Pesonen ja Taru Ahtiainen. Kannatusta tuntui saavan ehdotus käyttää viiri jonkin heraldikon tarkastettavana ennen varsinaista julkaisua. Viirin velvoitettiin olevan valmis ennen ensi vuoden (2003) 10-vuotisjuhlakokousta, jossa se olisi jo esillä ja myytävänä. Viirin hinta tulleen ilmoittamaan sen valmistuttua.

Jouni Ahtiainen

Kuva. Viljo esittelemässä vedoksiaan suvun standaariksi.

Sukuseuran logon taustaa

Ennen venemoottoreita Ahtiaiset purjehtivat Laatokkaa pitkällä kalastusmatkoillaan soimilla, suurilla purjeveneillä, joiden pituus oli yleensä yli kymmenen metriä. Kun elettiin Suomen Suuriruhtinaskunnan aikaa, kalastajien tie kulki vapaasti ympäri Laatokkaa, Nevan yläjuoksulta Salmiin, Valamoon ja Vossinoihin. Soimien lähtö merelle on ollut uljas näky.

Soimat poikkesivat rakenteeltaan täysin esimerkiksi Itämeren kalastusveneistä. Soiman kölin leveä osa oli edessä. Kahdesta varppapurjeesta etumainen oli selvästi suurempi. Purjeissa ei ollut puomia, mikä helpotti purjeiden kokoamista nopeutta vaativissa tilanteissa. Soiman eli kokkaveneen vesilinjaviiivat muistuttavat hämmästyttävästi viikinkiveneen pohjan muotoa.

Soima on ollut yksi Laatokan monista venetyypeistä, mutta ehdottomasti suurin ja nopein. Jos nyt haluttaisiin rakentaa soima ei olisi pulaa tiedoista, mutta kylläkin rakentajista sillä soiman rakenteessa on paljon sellaisia yksityiskohtia, jotka saisivat kokeneenkin veneenrakentajan empimään.

Helsingissä Museovirastossa on kansatieteen osastolla tutkimus, joka kertoo Laatokan suurista kalastusveneistä eli soimista. Matti Tuuliainen kulki Suomen puoleisen Laatokan rantoja ja hänen stipendiaattityönsä valmistui 1908.

Matti Tuuliainen kuvaa soimia seuraavasti:

”Kiperäkokkasii eli mervenneitä käyteteä Laatokalla melkein yksinomaan Metsäpirtistä Pärnään saakka, Suvannolla osaksi, Yläjärvellä ja Pyhäjärvellä suurimmaksi osaksi. Laatokka on aava ja myrskyisä järvi, jonka yli rannasta toiseen 100-200 km. Sentähän venneetkii pittää olla sitä mukkaa suuret. Aukkaat ovat tällä ranta-alueella ainakin osaksi kalastajia, joten venneillä pittää kulkea pitkiäkkii matkoja.

Purjeita käyteteä paljo. Kokkaveneet sentähän ovat suuria, miun luullaksein parraita purjevenneitä Suomen Laatokalla. Metsäpirtin, Sakkolan, Pyhäjärven ja Käkisalmen pitäjien asukkaat Laatokan rantamilla ovatkii rohkeimpia merenkulkijoita Suomen Laatokalla. Hyö käyvät syksyllä aina Sortavalan puolella asti kalastamassa.

Kokat (pitkäsiimat) lasketaan tavallisesti niin että rannasta, jottei maata näy. (Siis noin 40-50 kilometrin päässä). Usiasti voip nousta merellä ollessa suur myrsky, jottei maihin voi ensinkään päästä. Sillo täytyy olla ulkona merellä siihe

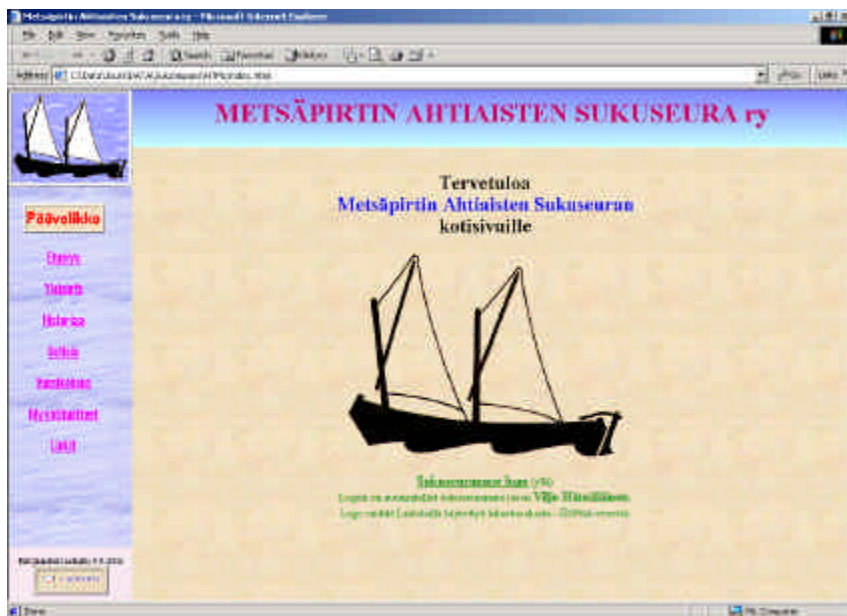
asti, kun myrsky herkiää. Laatokan vesi on suolatonta, joten siinä aallot ovat hyvin jyrkät ja sakiat. Venneen pittää olla sentähen korkialaitanen, jottei vesi tulis kovin pahast sissää.”

Viljo Hämäläinen

Metsäpirtin Ahtiaiset Internetissä

Sukukokous hyväksyi vuodelle 2003 tehdyn toimintasuunnitelman raameissa kotisivujen avaamisen internettiin. Allekirjoittanut aloittikin sivustojen tekemisen välittömästi. Palvelinten (sivujen ”säilytyspaikka”) saamiseksi aloitettiin kyselykierros. Tavanomaiset kau-

palliset kotisivu-palvelujen tarjoajat pyytävät asiakkailtaan levytilastaan kuukausivuokraa kahdeksasta eurosta ylöspäin. Sukuseuramme budjetin puitteissa tämä tuntuu melko suurelta summalta. Suomen Sukututkimusseura ilmoitti kotisivuillaan tukevansa sukuseurojen

toimintaa antamalla palvelintilaa käyttöön ilmaiseksi sukuseurojen kotisivuja varten. Asian selvittelyn aikana Sukututkimusseuran vastaava henkilö oli ulkomaan matkoilla, joten asia ei edennyt siltä osin mihinkään. Tänä aikana ilmaantui kuitenkin toinen potentiaalinen palveluntarjoaja. Tällä kertaa lähempää kuin arvasimmekaan. Metsäpirtin kotisivuja ylläpitävä Kalevi Hyytiä lupautui antamaan niin ikään ilmaiseksi sukuseuramme kotisivujen käyttöön levytilaa Metsäpirtti-palvelimelta. Tämä vaihtoehto tuntui huomattavan houkuttelevalta - saammehan näin kotisivumme "kotiin".

Sivut tullaan julkaisemaan aivan näinä päivinä, ellei ole jo julkaistu tämän lehden ilmestyttyä. Joka tapauksessa; tarkkailkaa osoitetta - tilanteet muuttuvat. Ohessa kuva aloitussivusta (viereisellä sivulla).

Kotisivujen tarkoitus on antaa ajankohtaista tietoa kotisivujen omistajasta. Tässä tapauksessa sukuseurastamme niin sukuseuran "vanhoille" jäsenille kuin mahdollisille uusille sukuseuran jäsenyydestä kiinnostuneille "jäsenehdokkaille" tai täysin ulkopuolisille asiasta muuten vain kiinnostuneille henkilöille. Sivustojen ylläpitämisessä onkin melkoinen työ. Puutteellinen ja ennen kaikkea vanhen-

tunut tieto ei herätä luottamusta eikä mielenkiintoa itse pääasiaa - sukuseuraamme - kohtaan. Itse sivujen tekemisen tekniikka ei ole kovin kummoista - suurin ongelma tämän tyyppisessä tiedottamisessa on (tarkoitin koko internetin tarjontaa) sivustojen puutteellinen ja mitäänsanomatonkin sisältö. Niinpä kommentit ovat tervetulleita - niin positiiviset kuin negatiivisetkin - ja ennen kaikkea odotan kehitysideoita. Ne ovat kenties kultaakin kalliimpia. Ideoiden lisäksi tarvitaan paljon apua myös sisällön suhteen. Minulla, nuoremmalla sukupolven edustajalla ei välttämättä ole kovin laajaa sukuseuran historiaan tai edes karjalaisuuteen liittyvää omakohtaista kokemusta. Käykää tutustumassa sisältöön ja kommentoikaa. Teknisten asioiden selvittyä sivuille tullaan lisäämään lomakkeet, joilla voi hoitaa yhteystietojen päivittämisen sekä kommenttien lähettämisen myös anonyyminä.

Jouni Ahtiainen

P.S. Ai niin se osoite -
<http://www.metsapirtti.net/suvut/ahtiainen>

Terveisiä Metsäpirtistä

Ihan tuoreita terveisiä kaiken lisäksi. Syyskuun 9-10 päivinä kävin Pirkko Hyytiän kanssa tapaamassa Metsäpirtin kunnanjohtajaa Albina Martjanovaa. Kiitimme häntä 6.7. kotipitäjässä pidettyjen pitäjäjuhlien järjestelyistä. Kaikki sujui hienosti, vaikka se sattuikin olemaan kesän harvinainen tihkuinen sadepäivä.

Lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkki näytti edelleenkin komealta. Sitä koristi ikivihreä seppelä muutamane ikikukkineen, venäläiseen tapaan. Albina kertoi, että sen oli laskenut patsaalle pietarilainen kesäasukas.

Laatokan vesi oli alhaalla. Saaroisten aallonmurtajan alkupäässä pohjan kivet olivat tulleet näkyviin ja luodon kärjen karikko oli paljastunut niemeksi. Aallonmurtajan suojassa oli ankkuroituneena laiva. Laatokka oli tumman sininen ja sen selältä vyöryi vaahtopäitä, joiden jylinä kuului kotikummulle,

Kivikkoharjulle, kun tuulen voima vähän hellitti.

Keräsimme muistojen lehdosta muovikassillisen erilaisia roskia ja toimitimme ne asianmukaiseen paikkaan, eli Saaroisten tien varressa olevalle kaatopaikalle. Sen läheltä sekä Saaroisista keräsimme kiviä, jotka asettelimme hautausmaan kulman laatoitusten välissä olevalle hiekalle. Se oli vasta vaatimaton alku. Pyydän, että kaikki paikalla kävijät jatkavat tätä työtä, jotta saamme rakennettua paikasta siistin ja kauniin. Tunnearvoa lisää, jos kivet tuodaan paikalle entisten kotien pihapiireistä. Sopiiko? Kaikenkokoiset kelpaavat!

Suunnitelmia vireillä

Pitäjäseuran retkellä ilmeni halukkuutta lähteä talkoisiin Metsäpirttiin. Päätimme pitää tästä kiinni ja järjestää noin toukokuun alkupuolella muutaman päivän retken. Kunnanjohtajan kanssa kävimme katsomassa vanhan kirkon kivijalkaa. Kahdessa kohtaa sitä on näkyvissä. Ne paikat voi raivata ja pystyttää sinne jonkin sopivan muiston. Tämä on melkoinen urakka, mutta jos kiinnostaa, niin pyydän ilmoittautumaan.

Kuva. Naiset myivät torikojuissa omenoita, sipuleita, kaalia ja smetanaa. Kilo pieniä mutta hyvänmakuisia omenoita maksoi 4 ruplaa (29 ruplaa = 1 euro).

Kuva. Metsäpirtin kunnanjohtaja Albina Martjanova on hyvin kiinnostunut pitäjän menneisyydestä.

Toinen työmaa on muistojen lehdon takana aukeava tiheä ryteikkö, vanha hautausmaa. Albina katseli sitä ja oli karsamme samaa mieltä, että raivata pitää. Siispä vesureilla ja pienten puitten kaatajilla ja käsittelijöillä riittää työtä. Albina lupasi, että kevään kuluessanykyiset metsäpirttiläiset hoitavat kertyvät roskat paikalta. Siispä: talkoot kutsuvat, otan ilmoittautumisia vastaan.

Ilmi Pesonen

Jäsenrekisteri

Tänä sähköisen viestinnän ja matkapuhelinten määrän massiivisen kasvun aikakautena sukuseuran jäsenrekisteri kaipaa tietojen päivittämistä.

Kaikkien sukuseuramme jäsenten tietojen ajantasaisuaminen on tarpeen.

Tämän tiedotteen mukana tullee kaavakkeella voit hoitaa syntymäaika-, osoite-, puhelin- ja sähköpostitietojesi päivittämisen vaivattomasti. Samainen kaavake löytyy pdf-muodossa (myöhemmin myös html-lomakkeena) internetistä seuramme kotisivuilta osoitteesta www.metsapirtti.net/suvut/ahtiainen. Postita (siistillä käsialalla) täytetty lomake sukuseuran sihteerille (osoite sivulla 11).

Sukuseuran varojen säästämiseksi ja postittamistyön helpottamiseksi voimme aloittaa jäsentiedotteiden yms. kirjeiden lähettämisen sähköpostitse. Näin tullaan tietysti toimimaan vain sellaisten jäsenten kohdalla, joilla on mahdollisuus sähköpostin käyttöön ja jotka ovat ilmaisseet halukkuutensa sähköiseen tiedottamiseen. Tähänkin kysymykseen voit vastata samalla lomakkeella, jolla varmistat yhteystietojesi oikeellisuuden.

Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa myös sääntöjemme sallimasta nuorisojäsenmahdollisuudesta. Jäsenmaksunsa maksaneen aikuisen alaikäinen, alle 18 vuotias lapsi voi liittyä sukuseuraan nuorisojäsenenä ilman jäsenmaksua ja äänioikeutta. Innostakaa nuorisonne mukaan toimintaan.

Vielä ikävämpiin asioihin; jäsenrekisterin ylläpitäjällä ei ole kanavia selvittää jäsentemme siirtymistä tuonpuoleiseen. Oletko ystävällinen ja ilmoitat jatkossa lähimmäisesi poismenosta seuran sihteerille.

Jouni Ahtiainen

Karjalan Liiton tapahtumia

5.10. klo 10-16 Sukuseurapäivä Lahdessa, Lahden seurakunnan salissa, Rautatienkatu 21, 5.krs. ”Mitä ovat Suomen Sukututkimusseura ja Sukuseurojen Keskusliitto?” Kysymyksiin vastaavat Leif Methen ja Olli Heiskanen. Karjalaisten sukuyhteisöjen liitto esittäytyy. Aiheena muun muassa sukuseurat ja verotus sekä Vaskisuvun (Metsäpirtin Vaskelasta) ja Vaskelan sukukirjan esittely. Ilmoittautumiset Karjalan liiton toimistoon 1.10. mennessä puh. 09-7288 1713 tai sähköpostilla toimisto@karjalanliitto.inet.fi. Lisätietoja Mervi Piipponen 09-7288 1714 tai sähköpostilla mervi.piipponen@karjalanliitto.inet.fi. Päivän hinta liiton jäseniltä 20 euroa ja ei-jäseniltä 25 euroa sisältää myös lounaan ja kahvit.

10.10. klo 18.00 pitäjäesittely Karjalatalolla. Esittelyvuorossa Suistamo ja Valkjärvi (31.10. vuorossa Salmi ja Uusikirkko).

15.10. Venäjä ja Suomi - vastakkain vai vierekkäin –luentosarja alkaa Helsingin yliopiston päärakennuksen luentosalissa 1, Fabianinkatu 33. Luentosarja jatkuu kuutena peräkkäisenä tiistaina.

19.-20.10 Sukututkimuksen jatkokurssi Karjalatalolla Helsingissä. Tarkemman ohjelman saa liitosta tai liiton kotisivuilta: www.karjalanliitto.fi

2-3.11. Äänellä itkemisen kurssi Karjalatalolla, Helsingissä. Kurssin hinta Karjala-kortilla 25 euroa ja muille 30 euroa kattaa lounaan 2.11. kahvit ja lauantain yleisötilaisuuden pääsymaksun. Ilmoittautumiset 25.10. mennessä Karjalan Liiton toimistoon puh. 09-7288 1713 tai sähköposti: toimisto@karjalanliitto.inet.fi.

9.11. klo 10 Pitäjäpäivänä karjalaisen miehen elämäkertakeruun tulokset julkaistaan Karjalatalolla.

Toisen polven metsäpirttiläisiä maailmalla

Olin mukana kesäkuun ensimmäisellä viikolla Metsäpirttiin järjestetyllä kotiseuturetkellä. Palasimme takaisin kotiin lauantaina ja seuraavana päivänä sunnuntaina lähdin työmatkalle Montrealiin Kanadaan.

Osallistuin Metso Paperin Kanadaan toimitettavan paperikoneprojektin avauspalaveriin. Paikalla oli noin kolmekymmentä henkeä eri Metso Paperin yksiköistä sekä Suomesta että Pohjois-Amerikasta.

Tilaisuuden alussa jokainen palaveriin osallistuja kertoi lyhyesti, noin 5 min ajan itsestään; mistä on kotoisin, onko perhettä, mitkä ovat vapaa-ajan harrastukset, jne.

Esittelykierros eteni ja henkilö henkilöltä jokainen kertoi itsestään, kunnes vuoro tuli eräälle kollegalle -ni Metson Toronton yksiköstä.

Hän kertoi alkajaisiksi, syntyneensä Thunder Bayssa Kanadassa, mutta hänen vanhempansa ovat lähtöisin Suomesta, Karjalan kannakselta, Metsäpirtti -nimiseltä paikkakunnalta Kirvesmäen kylästä.

Tässä vaiheessa eräs suomalainen palaveriin osallistujista kommentoi, että jopas sattui - hänenkin sukunsa on lähtöisin Metsäpirtistä, Kirvesmäen kylästä. Tähän en voinut olla sanomatta kuin, että siellähän ne Metsäpirtissä, tosin Saaroisten kylässä, minunkin esiisieni juuret ovat ja kaiken lisäksi olen juuri muutama päivä sitten kotiutunut Metsäpirtin retkeltä.

Melko hauska yhteensattuma, että monen tuhannen kilometrin päässä pidettävässä palaverissa voi törmätä ihmisiin, joiden sukujuuret ovat samoilla Karjalan kannaksen kauniilla mailla.

Jukka Ahtiainen

KARJALAISTEN LAULU

Karjalaisten laulun säveltäjä P.J. Hannikainen aloitti laulun sävellystyön jo opiskeluaikoinaan 1870-luvulla. Niin runosta kuin sävelmästäkin ehti syntyä monen monta versiota, kunnes lähes 20 vuotta myöhemmin, 1899 hän vihdoin totesi laulun olevan valmis.

Reippaasti
 Su-loi - ses - sa Suo - mes - sam - me ois-ko maa - ta ar-maam -
 paa, kuin on kau-nis Kar - ja - lam-me, lau-lun laa - ja ko - ti - maa!
 Lau-lu - na sen kos-ket kuo - huu, jär-ven aal - lot lois-ku-aa, sä-ve -
 lei - tä sa - lot huo - kuu, i - ki - hon - gat hu - ma - jaa.

© Musiikki Fazer, 1967

2. Ei oo meillä rikkautta
 eikä maamme viljavaa,
 vaan on laulun runsautta,
 kylvämättä kasvavaa;
 sit'ei pane Idän halla
 eikä Pohjan pakkaset,
 se ei sorru sortamalla,
 sitä ei lyö rakehet.

3. Konsa vaino Suomeamme
 kovin kourin koittelee,
 silloin kurja Karjalamme
 Suomen surut soittelee,
 ja kun onnen päivän koitto
 Suomellen taas sarastaa,
 silloin riemun suuri soitto
 Karjalasta kajahtaa!

P. J. Hannikainen

Hyvää syksyn jatkoa

Etusivun tienviitta löytyy Leivonmäestä valtatieltä E75